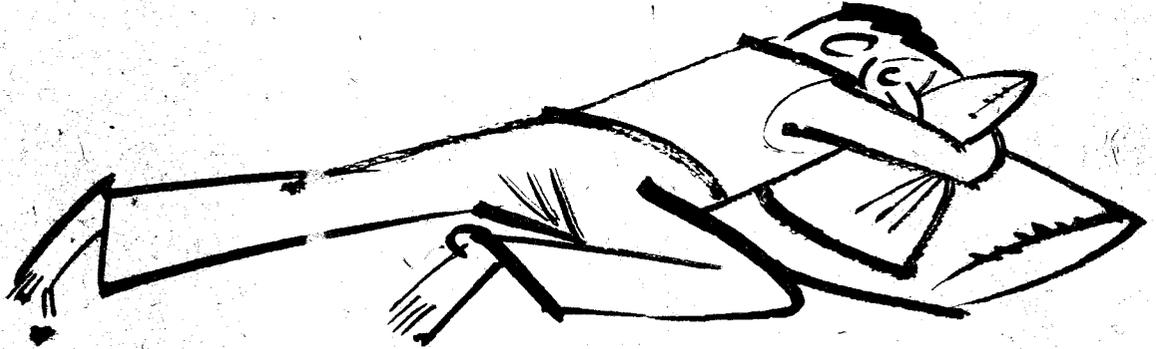

రెంజిలు కలలు

సంకల్పనా కథా రత్న

జనవరి 2:

రాత్రి ప్రకాశి వె ప్రకాశి గారు కొచ్చారు. మోటారు సైకిలు మీద పార్లమెంటు రోడ్లను పోతున్నట్లు. మంచి పోలీస్ లా టోక్కాట్ల సైకిలు. డ్రాగ్స్ ఆయనకి కృత్యం చేసే వెనక కుచో బెట్టుకున్నట్లు. వాళ్ళిద్దరూ కొంతదూరం పోయాక ఒక కృశ్చేట్ గారు రాజేంద్ర ప్రసాదు గారు మారిపోయారు. ఇంకా సేపయాక చివరికి అసలు ఆ మోటారు సైకిలు మీద పోతున్నారా కాదు. రాజేంద్ర ప్రసాదు కాదు. నెల్లూళ్ళి. అలా మేము పార్లమెంటు రోడ్లను

వక్కనుంచి మలుపు తిరిగేసరికి బెజవాడ కనకదుర్గ గుడి వచ్చింది. ఇక్కడ పూజ చేస్తూ కూచుంటే సినిమా దాటిపోతుందని వందమైళ్ళలో పోనిచ్చారు మోటారు సైకిలు. దుర్గగుడికి, హుస్సేన్ సాగర్ ట్యాంక్ బండ్ కి ఫర్లాంగుకూడా లేదు. ట్యాంక్ బండ్ దాటి లిజిరి టాకీసుకు వచ్చేసరికి అది తాతమహల్ హోటలుగా మారిపోయింది. వెళ్ళి బదు రూపాయలు తిన్నాం. ఏమిటో కలలకి అర్థం వుండదు కదా:

జనవరి 14 :

రాత్రి ఎదురింటివాళ్ళింటో వెళ్ళి జరిగింది. రాత్రి పన్నెండుదాకా సినిమా రికార్డులు

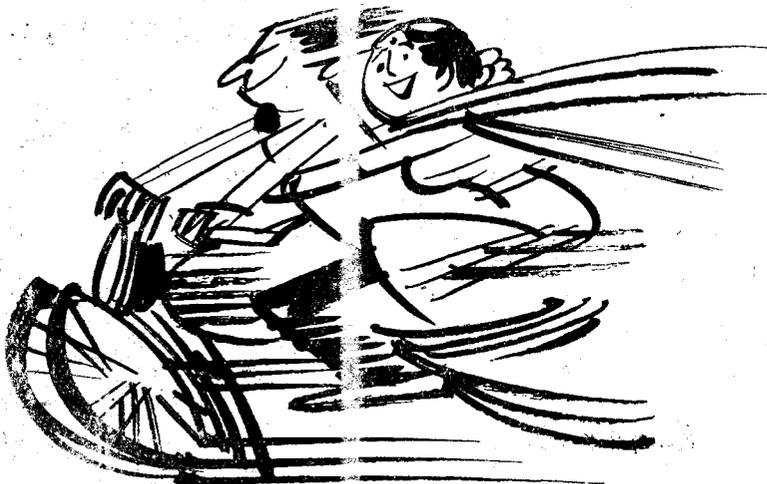
దంచేశారు. తల వగిలిపోయింది వివరాలేక. ఇంకో పక్క కిందవాటాలో ఇంటాయన చంటిపిల్లాడి ఏడుపు. వీటి తరవాత వెళ్ళి బాంబు: అబ్బబ్బ: ఇంక సౌండ్ స్ట్రీప్ నా

జన్మలో ఎప్పుడూపోలేదు. ఎప్పుడో తెల్లవారు రూమున నాలుగంటలకి నిద్రపట్టింది. కల కూడా వచ్చింది. అసలు ఇందాకట్టింటి జరిగింది నా వెళ్ళేట. వెళ్ళి కూతురు ఎవరోమరి: మంగళ సూత్రం కట్టబోతుంటే ఎవరో చున్నారు. ఉలిక్కిపడి లేచాను: భాస్కరావే తుమ్మింది. వెళ్ళేసీను కల్లోకి రావడం అలభం అన్నాను అతను. అతన్నోట్టుంచి వచ్చేవన్నీ అవశకునాలే.

జనవరి 19 :

నన్నుగారు లంగోటి బిగింది కాచిగూడ ప్రకృతి ఆశ్రమంలో జన్మించింది. దండి తీస్తున్నట్టు కలవచ్చింది. నేనూ అక్కడ వున్నాను. 'జై వీరహనుమాన్' 'లంబోదరాయనమః' అని నినాదాలు చేస్తున్నాను. నేను

కూడా లంగోటి బిగించాను. కింద బాగా వున్నాయి. చాతీ:తేలిగ్గా వలభై అ సకాలుం టుంది. ఒక గడ్డం ఆయన వచ్చి మంత్రం డివదేశించాడు. ఆ మంత్రం వ్యరించి గట్టిగా వూవరి పీల్చేసరికి చాతీ పెరిగి యింది. మనిషిని బాగా పొడుగైపోయాను. 'సుమాన్ పాకాశివిజయం' సినిమాలో హుంతుడి లాగా పెరిగిపోయాను. తరవాత : శ్శి నేను

కనిపించలేదు. హనుమంతులవారే కనిపించారు. బహుశ నేనే ఆయనగా : రిపోయి వుంటాను. చేతిలో గదవుంది. కాకంలో ఎగిరిపోతున్నాను. తోక కూడా పుం కింద హైదరాబాదంతా జొమ్మరిల్లలా వుం

'అంజనేయులువారిమీద నీకుగ మూడ భక్తిక విదర్శనం' అన్నాడు భాస్కరావు. 'భక్తి కాదు' ఏం కాదు. సినిమా హనుమంతుడి కున్నంత పర్వనాల్ని 'వాలసి. ఆకాశంలో ఎగిరే భక్తి వుండాలని కోరిక' అన్నాడు సారథి.

జనవరి 28: వర్షక్షీవి ముందు కూచుంటుకుని పత్తర్ గట్టిలో చార్ మినార్ దగ్గర నైకిలు తొక్కుతున్నట్టూ. మంచి పోజులో సిగరెట్ తాగుతున్నట్టూ రాత్రి కలొచ్చింది. తర్వాత ఎగ్జిటివన్ లో పీచుమిఠాయి తిన్న కలొచ్చింది. ఈ సంగతి భాస్కరావు చెబితే అతను 'నీ కొచ్చేవన్నీ దిక్కుమా కలలే నోయి:' అన్నాడు. తనకీ ప్రేమే నీ తో

మబ్బుల్లో విహరిస్తున్నట్టూ. హంసలు ఆడు తున్నట్టూ, జలతరంగిణి వాయిస్తున్నట్టూ కల్లోస్తాయిట. అన్నీ కోతలు: ఎంత భావకవి అయితేనూత్రం మరీ అటువంటి కలలొస్తాయా జడాయిగానీ: అయినా, నాలలని గ్గు చేటు అయినవేం కాదు. ఆ మాటకొస్తే అసలు భాస్కరావు కలలే అసంభవమైనవి. నేను వర్షక్షీతో చార్మినార్ దగ్గర నైకిలు షికార్లు కొట్టడం అసాధ్యంకాదు. కాని అతను తన జన్మలో మబ్బుల్లో విహరించలేడు. పెగా అతనిది గార్భస్వరం. అతను జలతరంగిణి వాయిచడం ఏమిటి? (సప్రెస్టె డిజైర్ కాబోయ). ఆ కల సారథికి వచ్చినా కాస్త అందందందం. సారథికి ఒకరోజు ఎవరోనో కత్తియద్దం చేస్తున్నట్టు కలొచ్చిందిట. ఎవరి తోనూ చెప్పద్దని రహస్యంగా చెప్పాడు. ఇది సప్రెస్టె డిజైరే. (అణచివేయబడిన వాంఛ) ఎందుకంటే అతను సస్థగా, దొక్కులా వుంటాడు గెడవసలా.

జనవరి 30: రాత్రి విషయకుడు కల్లోకొచ్చి వీపు గోకాడు. ఎలిక లేదు. భయవేసి గావుకేక పెట్టాను. 'భయవడకు వత్సా:' అన్నాడు. 'గొప్పనైంటిబువోతావుగాక:' అని లొండంతో దీవించాడు. కడుపు చెక్కలయ్యేట్టు నవ్వాచ్చింది ఆయన్ని చూస్తే. ఆయన మొహం అట్టతో చేసినట్టుంది. జైవిమ్మేశ్వర, జైలంబో దర: తెల్లారితర్వాత సారథి అడిగాడు. 'రాత్రి గావుకేక పెట్టావు. తరవాత నవ్వావు. ఏంసంగతి?' అని. 'కలవరించాడు దరిద్రుడు' అని చెప్పాడు భాస్కరావు.

ఫిబ్రవరి 3: రాత్రి మృత్యుచేవత రూపంలో వచ్చింది రాంబందో, లేకపోతే గబ్బిలమో- సరిగా తెలీ లేదు. అది నా తలపైన రెండు గజాల ఎత్తున వుండి రెక్కలాడిస్తోంది. రెక్కలాడించడం వల్ల గాలి వేసింది. అది గాలికాదుట. చీకటిట. భయంతో ఒళ్ళు బిగుసుకుపోయింది. చీకటి లాంటి ఆ గాలివల్ల కరెంటుషాక్ కొట్టినట్టుగా అనిపించింది. ఒంటికి కరెంటు ఎక్కించినట్టు బిగుసుకుపోతోంది. ఎలాగో బలం తెచ్చుకుని అక్కణ్ణించి పరిగెత్తడం ప్రారంభించాను. మృత్యువు వెంటనే తరుముకు వస్తోంది. నూ పూరి శివాలయం గోడ మీదుగా పరిగెత్తాను. ఎంత పరిగెత్తినా గోడ పూర్తికావడం లేదు. ఎంత స్పీడుగా పరిగెత్తినా మృత్యువుకూ, నాకూ దూరం రెండు గజాలే వుంటోంది. కాస్తాగి చూస్తే అసలు కింద గోడలేదు. మరిందాకణ్ణించి ఎలా పరిగెత్తుతున్నానో తెలీలేదు. వెనుక చూస్తే మృత్యువు పాముగా

సారథి బుజుం తట్టి లేచాడు. ఇదు మూల వరకు వణుకు తగ్గలేదు. నా కేక విన్నవాళ్ళు రావు కూడా లేచాడు. కలవొందని చెప్పాను. ఇహ ప్రారంభించాడు శాపనా యా. లెక్కయ్యి. 'నే చెబితే విన్నావా, చాచుదుంతులకూర రాత్రికొత్తి తినకూడదు' అంటే ఉదకవిదికూడా చూసుకోకుండా అదే పనిగా లగాయించేస్తే ఏమవుతుంది మరి? అరక్క అడ్డమైన ఏదకలలా అయ్యి అన్నాడు. 'నీలో అణిగియిన్న మరణ భయమే ఈ స్వప్నముగా ఆకృతి చెంది' అన్నాడు సారథి.

ఫిబ్రవరి 13 :

చొదిపాడుకూ బంజర్లను సాగుచేస్తున్నట్లు కలవొచ్చింది. (ఆ పాట శ్రీ శ్రీ గార రాసి వుంటారు. ఆ పూవు ఆలాగే వుంది) నాట్లు వేపే నీమ. తలపాగా చుట్టాను. పంచున్నాను. యమ పోజలో వున్నాను. ఇంకా ల్లంత అంది అమ్మాయిలా. అద్వాయిల కూడా వున్నాడు. అంతా కలిసి సహకార ద్వారా చేస్తున్నాము. నా మొహంలో కొద్దిగా నాగేశ్వరరావు పోలికలు కనిపించాయి. తరవాత క్రమంగా జరిగింది. ఎందుకో తెలలేదు. నేను అమోఘంగా సోము చేశాను.

నాగేశ్వరరావు వ్యవసాయం చేయడంగా చూశాను ఈ మధ్య ఏదో సినిమాలో ఈ కలని సారథి ఎవరైతూ చేసి చెప్పాడు 'నీ

ఇంట్లోను సహకార సేద్యంమీదా కాదు. బంజర్లమీదా కాదు. పంచకట్టుకుని తలపాగా చుట్టుకుంటే నాగేశ్వరరావువంట అందంగా వుండాలనీ. నీ నీ మా లో లా గా ఎవరైనా అమ్మాయి నిన్ను ప్రేమించాలనీ నీ కోరిక. అది అసంభవం కనుక కలలో నెరవేరింది' అని చెప్పాడు. బైటికైతే ఓటింది పారేశాను గానీ. 'ని జమే ను మా అనివించింది. ఏ అమ్మాయిగానీ నన్ను ప్రేమించడం అసంభవ మని సారథి తేల్చెయ్యడం మాత్రం ఇన్ సల్టింగా వుంది.

ఫిబ్రవరి 19 :

ఎగ్జిబిషన్ లో ఒకదోట అర్జణా దొరికింది. కొంతదూరం పోయాక. ఇంకోదోట అణా దొరికింది. తమాషాగా వుండే అని వెతకటం మొదలెట్టా. వెతుకుతున్నకొద్దీ బోళ్ళన్ని అర్జణాలూ, అణాలూ. దేదలు దొరకటం మొదలెట్టాయి. అక్కడికి వచ్చేవాళ్ళంతా

వాటిని పారేసుకుంటారుట. అది మూమాలేట. ఆసలు వాళ్ళకి అది లెక్క వుండదుట. డబ్బులతో జేబులు నిండిపోయాయి. ఇంకా బోళ్ళన్ని మిగిలిపోయాయి. ఎలాగాని విచారం వేసింది. తరవాత మామూళ్ళో వేపచెట్టు దగ్గర గొయ్యి తీసి ఆ డబ్బుల్ని పాతిపెట్టాను. తర్వాత కల ఇంకేదో చాలావుంది. కాని జ్ఞాపకం లేదు.

భాస్కరరావు వ్యాఖ్యానం : 'నువ్వుపైకి అమాయకుడిలా కనిపిస్తావు కాని, చాలా దేవాంతకుడివి. నీలో పైకి కనిపించకుండా అణిగి మణిగి వుండిన ప్రజల దనవాంచే ఈ కలగా అవతరించింది. నీ నిజస్వరూపం ఇప్పుడు బయటపడింది.' అహహా అని విలన్ లా నవ్వాడు భాస్కరరావు. త ర వా త పయో ముఖ విషకుంభం, తేనె పూసిన కత్తి అని ఇంకేవేవో చాలా అన్నాడు. 'భాస్కరరావు

వర్మకాక్ : అన్నాడు సారథి. నేను ఈ విషయంలో సారథితో ఏకీభవిస్తాను.

ఫిబ్రవరి 27 :

'పక్కంటి అమ్మాయి' లో సుబ్బారాయుడు రాత్రి కల్లోకొచ్చాడు. మేమిద్దరం మజాల మీద చేతులు వేసుకుని మా మాళ్ళో కాలవ గట్టుమీదకి పికారెళ్ళాము. ఇద్దరం కాలవలో ఈతకొట్టాం. తరవాత తాటి తోపులో కెళ్ళి ముంజకాయలు కొట్టుకు తిన్నాం. అసలు మే మిద్దరం చాలా రోజులుంచి నేనే హితులమేట. అతను ఏగరెట్లు మంచి పోజలో తాగుతాడు. బొమ్మల బుష్కేలు ఎరటిది వేసుకున్నాడు. నే కూడా అలాంటిది కుట్టించు కోవాలను కున్నాను. అతను కర్నాటక సంగీతం నేర్చు కున్నట్లు. నన్ను కూడా నేర్చుకోమన్నాడు. అమ్మాయిలకి సంగీతం అంటే భేత ఇష్టం. తరవాత నేను పల్లిగార్డెన్స్ రోడ్డుమీద చేతు లొదిలిపెట్టి నైకిల్స్ కు తున్నట్లు కలవొచ్చింది. పక్కంటి ఆరవమ్మాయి (కోతి) కనిపించింది. ఎన్. సి. సి. డ్రస్సులో వుంది పోజుగా. ఆ అమ్మాయిలో కొద్దిగా అంజనేయులువారిపోలిక లున్నాయి.

సుబ్బారాయుడు కల్లోకొచ్చిన సంగతి సారథికి, భాస్కరరావుకి చెప్పలేదు. అసలే సుబ్బారాయుణ్ణి ఏడిపించేస్తున్నారు అందరూ. ఇది చెప్తే ఇహ బ్రతకనిస్తారా :

మార్పి రి :
నిర్వచనోత్తర రామాయణంలోని పీతా పరిత్యాగం నీను కలలోకి వచ్చింది. నిర్వచనం మధ్యంబున ఆ పీతామహాతల్లి కడు దీపయై దిక్కులు ఏ కక్కటిల్ల విలపించుచున్నది. 'అన్నా లక్ష్మణా. మీ యన్న రమురామునికిది

పాదియా: అనుచున్నది. నేను అశ్రు నిరుక్తులలో చనువ నైతిని. సమీపమందున గంగానదీ ఘట్టంబున వాల్మీకి సంద్యవారు కొనుచున్నారు. అంతవరకే వచ్చింది కల సీతామ్మవారు 'లక్ష్మణా: నే దేలనో నా దక్షిణ నేత్ర మదరుచున్నది. అక్కటా. ఏమి వాటిల్లునోకదా!' అన్న సూబలు చెప్పల్ గింగుడు మంటున్నాయి. ఆ అరణ్యం చూచుకో సీతారామయ్యగారింటి వెనకాకల వున్న దొంగ - వాల్మీకి సంద్య వారిని రేపు ఆ దొంగతో పాడిమట్టికోసం సీతారామయ్య గారు తీయించిన పెద్ద గొయ్యి. వానలకి దాన్నిండా నీళ్ళునిండి చెరువులా వుండేది. చిన్నప్పుడు మేం అక్కడ ఆడుకునేవాళ్ళం. ఇహనించీ నా కలలని ఎవరికీ చెప్పదల్చుకో లేదు. వట్టి పూర్వ. సానుభూతితో అర్థం చేసుకోకుండా పూరికే నవ్వేస్తారు. నిన్న పొద్దున్నే తెలుగు మేష్టాడు సీతా పరిత్యాగం పాఠం చెప్పారు. ఈ కల రావడానికి కారణం ఆదే అయింట్టుంది.

మార్చి 14:

రాత్రి కృషేపూ. తెన్నెడి మల్ల యుద్ధానికి కయారపుతున్న కలొచ్చింది. ఇద్దరూ లంగోటిలు కట్టుకున్నారు. తెన్నెడి పర్వ

నాల్ చాలా దావుంది కానీ, చురుకు దనం కట్టువ. కృషేవ్ నవ్వుతూ తెన్నెడిపైన ఊకులు వేస్తున్నాడు నాతో. తెన్నెడిహత్రం ఎలాగైనా సరే కృషేవ్ ని ఓడించాలని దండీలు. ఐస్కీలు తీయడం ప్రారంభించాడు. ఇనప గదలు తిప్పాడు. పరిగెత్తాడు. చివరికి కుస్తీ ప్రారంభం కాకుండానే అలిసిపోయి రొప్పడం మొదలెట్టాడు. కృషేవ్ విరగబడి నవ్వుతున్నాడు. మరి తరవాత వాళ్ళు కుస్తీ పట్టారో లేదో తెలీదు.

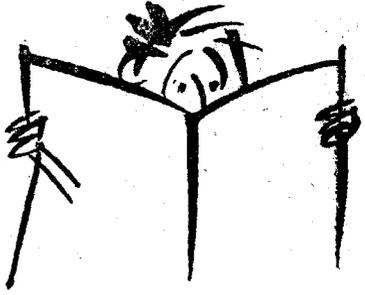
నే నీ మద్య నా కలల్ని చెప్పటం లేదని భాస్కరావు దొంగబాటుగా నే జేవవ్వడు నా పెద్దతీసి చదివాడు. నే నింటికి వచ్చేసరికి అతనూ. సారఫీ పొట్టచెక్కలయ్యేట్టు నవ్వు తున్నారు: నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. నేను సౌండ్ స్టీప్ అనేది తప్ప అర్థంలో రాకాల. అదీ వాళ్ళ నవ్వుకు కారణం. సౌండ్ అనగా శబ్దము. స్టీప్ అనగా నిద్ర. సౌండ్ స్టీప్ అనగా శబ్దముతో కూడినటువంటి నిద్ర. నవ్వులానికేముంది? చాలా సింపుల్ కదా. అది కాదుట, సౌండ్ స్టీప్ అంటే గాధనిద్రట. పూర్తిగా విరుద్ధమైన అర్థం. నిజమేనేమోగానీ. ఆంగ్లభాష ఎంత చదువుచాడో ఇవాళ నాకు తెలిసింది. అందుకే కాటోలు విశ్వనాథగారికి ఇంగ్లీషు అంటే అంత మంట.

మార్చి 19:

రాత్రి చార్మినార్ చిట్టచివరంతస్తుతో ఎవరి నో కత్తియ్యడం చేసినట్టు కలొచ్చింది. జనాలతోనో, లేకపోతే బేతాబడితోనో. నోరా హోరిగా యుద్ధం చేశాను. ఇంత యుద్ధం ఎన్నడు నేర్చుకున్నానా అని నాకే శ్చర్యం వేసింది. చాలాసార్లు నాకు కత్తి ంట్టు కగిలాయి కానీ. ఎందుకీమరి - మంది

పుట్టలా. అలా కొంతనేపు యుద్ధం చేశాక ఆ మైగోపురంమించి జగదేక వీరుడిలా దభేలు మని కిందకి దూకాను, కింద నిర్జనారణ్యంలో గుర్రం నిలబడివుంది. దానిమీదకి దూకాను. బేతాబడు కూడా అలాగే దూకాడు. తరవాత నావెంట పడ్డాడు. ఆమోషుంగా గుర్రపుస్వారి చేశాను. ఆ గుర్రం తెల్లటిది. మద్యలో నల్లమచ్చ వుంది. అది మాయా లోకం సినిమాలో శరాబందిరాజు (హీరో) ఎక్కిన గుర్రం.

మార్చి 26:

దియ్యే తప్పినట్టు కలొచ్చింది. గుండె అగి డోయినంత వస్తంది. జీవితం మీద విరక్తి పుట్టింది. ఈ ప్రపంచంలో ఐతకడం దండ గనిపించింది. పన్యాసం పుచ్చుకోవా లను కున్నాను. పక్కంటి కోతి ప్యాసయింది. ఆ అమ్మాయి, వాళ్ళ చెల్లాయి, వాళ్ళ నాన్న గారు, వాళ్ళ బావ (గేదవాసంగాడు) కలసి మేడమీద బాలెస్పిలో కూచుని పేపరు చూస్తున్నారు. కోతి నమ్ము చూసి, పకపకా నవ్వుతూ, వాళ్ళ నాన్నగారి తోనూ, బావగారి తోనూ ఏదో చెబుతోంది అరవంలో. 'రౌకీ వెదవ, తిక్క కు ది రిం ది' అని చెప్పి వుంటుంది. నేను తప్పిన సంగతి వాళ్ళ తమ్ముడు లద్దాగాడు చెప్పివుంటాడు. నాకు తల కొట్టేసి నట్టయింది. ఏడుపు ఆగలేదు. 'అడ్డగాడిదలా తిరిగితే సరి' అన్నాడు నాన్న గారు. 'హి మ కిర డ్' పేరుతో కథలు రాయడం అనుకున్నావా దియ్యే అంటే? అన్నాడు భాస్కరావు. ఎక్కెక్కీ ఏడ వటం మొదలెట్టాను. ఇంతలో సారథి నిద్ర లేపాడు. తెల్లారి పోయింది. కన్నీళ్ళతో చెంపలు తడిసిపోయాయి.

'కలలో ఏద్యుటం దొర్నాగుడి లంకం' అన్నాడు భాస్కరావు. 'తెల్లారు యును వచ్చిన కల నిజమవుతుంది. సువ్యక్తం ఖాయం' అన్నాడు. అతను మాట్లాడే స్వీ అకుతస్మాటరే. 'మొన్న వరల్డ్ స్ట్రీ పేవరు కొంచెం పాడుచేశావు కదూ! ఆ కల అలా కల వచ్చింది' అన్నాడు సారథి.

మార్చి 31 :

ఇంటాయన కూతురు రాణిని ప్రేమిస్తున్నట్లు వచ్చి నంబుటనల కలలోకొచ్చాయి. 'వైస్ నంబర్ వన్' అంటూ కొబ్బరికాయ కొట్టి అమ్మాయి తమ్ముళ్ళ కిస్తున్నానుట. (అల్లర్లో నేను అవకాశం దొరికింది). తరవాత అల్లర్లకి బ్రేక్, రబ్బిర్లు, తగరాలూ, వేరువెళ్ళాయలా ఇచ్చానుట. దాని తరవాత రాణి పెళ్ళి చేసి, నాన్నగారు ఇలవంకంగా లాగి నా చేత కూడా అక్షింకలు వేయించారు. నిర్లంకా నా చుట్టూ మూగి 'తగరాలింట్లో?' అని అడుగుతున్నారుట. ఆ తరువాత ఇహ ఏడుపాగలేదు.

● అదంకా ఒక విషాదగాథ. మరణం వచ్చిన మరపురాని మధురభాగ. తీరని వ్యథ. విక్రమ వర. (అన్ కాన్సర్గా' అనగా, అవస్థాగ్రస్త దశలో అప్పుడప్పుడూ ఇలా కవిత్యం విస్తూ వుంటుంది).

షరా : కొన్ని విషాదకర సంఘటనలను స్మృతివతమునుండి తొలగించుటకు మనము ప్రయత్నింతుము. కాని అది మనసునందలి కల అన్ కాన్సర్ అరయరదు నిక్షిప్తమైంది. కలలందు అనగా సబ్ కాన్సర్ దశ లందు వెలికి వచ్చుచుండును. ఇంటాయన కూతురు పెళ్ళినంబుటనను మరచిపోవుటకు ప్రయత్నించగా అది పై విధముగా కలలోకొచ్చింది. కలలను ఇప్పుడు నేనే స్వయంగా విశ్లేష చేసుకోగం స్థితికి వచ్చితిని.

విప్రిల్ 4 :

అత్యుగారింటి కెళ్ళినట్టూ, వరలక్ష్మి ఒక కత్తితో బ్రెడ్డును కోసి, దానికి జామ్ రాసి వచ్చుతూ నాకు ఇచ్చినట్టూ కల వచ్చింది. దీనికి భాస్కరావు చేసిన వ్యాఖ్యానం చూస్తే కడుపు చెక్కల య్యెట్టు నవ్వొచ్చింది. ముందు, కలని కావితంమీదరాశాడు. దాంతో బ్రెడ్డు, కత్తి, జామ్, ముక్కలు ముక్కలుగా కోయుట అనే పదాలకింద అందర్నీ చేశాడు.

తరవాత ఈ క్రింది విధంగా ఈ క్వేషను చేశాడు.

- బ్రెడ్డు = రాంబాబు జీవితం.
- కత్తి = వరలక్ష్మి.
- కత్తి + జామ్ = తేనెపూసిన కత్తి = వరలక్ష్మి.
- ము.ము. కోయుట = జీవితమును తిన్నా తిన్నము చేయుట.
- మొత్తం కల = రాంబాబు సంసారం.
- సారాంశం : వైస్ ఈజ్ ఎ వైస్ టు కట్ ది బ్రెడ్.

తాత్పర్యం : తేనె పూసిన కత్తివంటి వరలక్ష్మిని చూసి మోసపోయి రాంబాబు బ్రెడ్డువంటి తన జీవితమును లేదా హృదయమును ఆమెకు అర్పించగా ఆమె దానిని ముక్కలు ముక్కలుగా తిన్నా తిన్నము చేసినది. పూర్వం ఒకసారి రాంబాబు 'వైస్ ఈజ్ ఎ వైస్ టు కట్ ది బ్రెడ్' (భార్య అనగా జీవితమును కోయు కత్తి) అని డైరీలో రాసుకొన్నాడు. అతని మనస్సులో ఇప్పటికీ అణిగివున్న ఆ భావమే ఈ కలగా ఆకృతించినది.

భాస్కరావుని చూస్తే జాలెస్తోంది. అతనికి కొంచెం పిచ్చెక్కిందని నాకు అనుమానంగా వుంది. ముక్కుపచ్చలారని ఈ యువకునికి ఆ గతి వట్టుట చాలా విషాదకరం. రోజూ అడ్డమైన వాళ్ళకి వైకో ఎవాలెసిస్సు చేస్తున్నాడు. ఇంకా థాట్ రిడింగ్, రెలివతీ కూడా ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు. □□□

● రష్యాలో వుంటున్న అంధ్రుడొకాయన కాలువగట్టున షికారు పోతూ కాలుజారి నీళ్ళలో పడ్డాడు. కంగారుపడి, నీళ్ళు మింగుతూ మాతృభాషలో "బాబోవ్ : నాయనోవ్ : చచ్చానోవ్ !" అని కేకలెయ్య సాగాడు. ఆ దారినపోయే ముగ్గురు మనుషులు వెంటనే నీళ్ళలోదూకి ఆతన్ని రక్షించారు. అతడు తేరుకున్నాక వాళ్ళు "అది సరేగాని, మా పేర్లు మీకెలా తెలిశాయండీ!" అని అడిగారు.

—కె. రామచంద్రరావు, వాల్తేరు.

● భారతోభార్య :— "అలా వృధాగా నల్లులకి, దోమలకి తగలెయ్యకపోతే, చక్కగా నైనికులకి రక్తదానం చెయ్యరాదుటండీ!"

—ఎ. వి. రంగయ్య, గుంతకల్లు.